

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 758

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 27 octombrie 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1.032 din 14 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 300 alin. 2 și 3 și ale art. 403 alin. 3 și 4 din Codul de procedură civilă	2–3
Decizia nr. 1.068 din 14 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399—404 și, în special, cele ale art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă	3–4
Decizia nr. 1.077 din 14 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 și 4 din Codul de procedură civilă	5–6
Decizia nr. 1.152 din 13 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 841 și art. 847 din Codul civil	6–7
Decizia nr. 1.234 din 22 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1088 alin. 2 teza întâi din Codul civil	8–9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
5.560. — Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului pentru aprobarea Metodologiei-cadru privind mobilitatea personalului didactic din învățământul preuniversitar în anul școlar 2012—2013	9
REPUBLICĂRI	
Regulament de organizare și funcționare a instituției Avocatul Poporului	10–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.032**

din 14 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 300 alin. 2 și 3 și ale art. 403 alin. 3 și 4 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 300 alin. 2 și 3 și ale art. 403 alin. 3 și 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Jana Eugenia Neculai în Dosarul nr. 8.663/99/2009 al Curții de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 816 din 3 iunie 2010, pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 iulie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 8.663/99/2009, **Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 300 alin. 2 și 3 și ale art. 403 alin. 3 și 4 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Jana Eugenia Neculai într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului declarat împotriva unei sentinței civile, recurs prin care s-a solicitat, printre altele, suspendarea executării silite.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale, deoarece favorizează partea care a formulat cererea de suspendare a unei hotărâri. Toate persoanele trebuie să aibă parte de un proces echitabil, guvernat de norme cuprinse în legi, așa cum ar trebui reglementată și cererea de suspendare provizorie a executării unei hotărâri.

Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale apreciază că nu sunt încălcate prevederile constituționale menționate de autorul excepției, dispozițiile legale criticate fiind mijloace procesuale puse de legiuitor la dispoziția părților tocmai pentru asigurarea echilibrului procesual.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 300 alin. 2 și 3 și ale art. 403 alin. 3 și 4 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

— Art. 300 alin. 2 și 3: „*La cerere, instanța sesizată cu judecarea recursului poate dispune, motivat, suspendarea executării hotărârii recurate și în alte cazuri decât cele la care se referă alin. 1.*”

Suspendarea la cerere a executării hotărârii poate fi acordată numai după depunerea unei cauțiuni ce se va stabili, prin încheiere, cu ascultarea părților în camera de consiliu, scop în care acestea vor fi citate în termen scurt, chiar înainte de primul termen de judecată, dacă este cazul. Dispozițiile art. 403 alin. 3 și 4 se aplică în mod corespunzător.”;

— Art. 403 alin. 3 și 4: „*Asupra cererii de suspendare formulate potrivit alin. 1 și 2, instanța, în toate cazurile, se pronunță prin încheiere, care poate fi atacată cu recurs, în mod separat.*”

În cazuri urgente, dacă s-a plătit cauțiunea, președintele instanței poate dispune, prin încheiere și fără citarea părților, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare de către instanță. Încheierea nu este supusă niciunei căi de atac. Cauțiunea care trebuie depusă este în cuantum de 10% din valoarea obiectului cererii sau de 500 lei pentru cererile neevaluabile în bani. Cauțiunea depusă este deductibilă din cauțiunea stabilită de instanță, dacă este cazul.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) — *Statul român* și în art. 16 alin. (1) — *Egalitatea în drepturi*. De asemenea, sunt considerate a fi încălcate și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale ale art. 300 alin. 2 și 3 și ale art. 403 alin. 3 din Codul de procedură civilă, apreciind că sunt constituționale. Astfel, prin Decizia nr. 47 din 27 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 14 martie 2005, și Decizia nr. 991 din 6 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 4 decembrie 2007, Curtea a stabilit că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, ci dau expresie principiului constituțional al egalității de tratament, întrucât, oferind debitorului posibilitatea de a solicita și a obține suspendarea executării, o condiționează

de plata unei cauțiuni a cărei finalitate este aceea de a servi la acoperirea eventualelor daune cauzate creditorului, ca urmare a întârzierii executării solicitate cu rea-credință de debitor și acordată cu ușurință de instanță; totodată, normele în cauză instituie obligația instanței de a proceda la ascultarea părților, prilej cu care urmează să stabilească existența unor motive temeinice de natură să impună și să justifice suspendarea; de asemenea, încheierea de suspendare este supusă căii de atac a recursului, care permite părții nemulțumite de soluția adoptată prin încheiere să obțină îndreptarea acesteia; în sfârșit, în ipoteza unor cazuri urgente, președintele instanței poate dispune suspendarea provizorie a executării pe cale de ordonanță președințială până la soluționarea de către instanță a cererii de suspendare.

De asemenea, Curtea a mai statuat că, în măsura în care dispozițiile de lege criticate se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, critica cu un atare obiect nu este întemeiată. Se observă, de altfel, că dispozițiile criticate nu conțin măsuri discriminatorii care ar contraveni principiului egalității în fața legii, întrucât măsura instituită prin acestea se ia în considerare natura urgentă a cauzelor, iar nu a persoanelor

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 300 alin. 2 și 3 și ale art. 403 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Jana Eugenia Neculai în Dosarul nr. 8.663/99/2009 al Curții de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

II. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.068

din 14 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399—404 și, în special, cele ale art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

care o solicită, acestea beneficiind de un tratament egal în fața legii.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să justifice reconsiderarea jurisprudenței respective, soluția pronunțată prin deciziile amintite și argumentele pe care aceasta s-a bazat își mențin valabilitatea și în cauza de față, inclusiv în ceea ce privește dispozițiile art. 1 alin. (3) din Constituție și cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În ceea ce privește dispozițiile art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, Curtea constată că acestea nu au legătură cu soluționarea cauzei, întrucât, în dosar, nu a fost solicitată suspendarea provizorie a executării. Or, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale nr. 47/1992 „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia.*” În aceste condiții, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă ca fiind inadmisibilă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 și următoarele, precum și ale art. 403 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Alexandrina Popiți în Dosarul nr. 13.524/303/2010 al Judecătorei Sectorului 6 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, invocând jurisprudența în materie a Curții, pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 13.524/303/2010, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 și următoarele, precum și ale art. 403 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Alexandrina Popiți, într-un dosar având ca obiect o cerere de suspendare provizorie a executării silite.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textele legale sunt neconstituționale, întrucât, în mod discriminatoriu, permit ca debitorul, în mod discreționar, abuziv și cu rea-credință, să invoce aceste texte de lege și să încalce drepturile constituționale ale creditorului, inclusiv dreptul de proprietate.

Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 399 și următoarele, precum și ale art. 403 din Codul de procedură civilă. Curtea constată că, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 399—404 și, în special, cele ale art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă. Dispozițiile art. 399—404 constituie secțiunea VI — *Contestația la executare* din cap. I — *Dispoziții generale* al cărții a V-a — *Despre executarea silită*.

Dispozițiile art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă au următorul cuprins: „*În cazuri urgente, dacă s-a plătit cauțiunea,*

președintele instanței poate dispune, prin încheiere și fără citarea părților, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare de către instanță. Încheierea nu este supusă niciunei căi de atac. Cauțiunea care trebuie depusă este în quantum de 10% din valoarea obiectului cererii sau de 500 lei pentru cererile neevaluabile în bani. Cauțiunea depusă este deductibilă din cauțiunea stabilită de instanță, dacă este cazul.”

Autorul excepției consideră că textele de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că în ceea ce privește art. 399—404, cuprinse în secțiunea a VI - a *Contestația la executare* din cap. I *Dispoziții generale* al cărții a V-a *Despre executarea silită* din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat în mai multe rânduri, de exemplu prin Decizia nr. 249 din 12 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 29 iulie 2003, sau prin Decizia nr. 454 din 2 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 926 din 23 decembrie 2003, și Decizia nr. 25 din 12 ianuarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 26 februarie 2010, respingând excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. Cu acele prilejuri, Curtea a reținut, în esență, că procedura contestației la executare este destinată să înlăture neregularitățile comise cu prilejul urmăririi silite sau să expliciteze titlul executoriu ce urmează a fi valorificat. În cadrul soluționării contestației, instanța nu poate examina împrejurări care vizează fondul cauzei și care sunt de natură să repună în discuție hotărârile care emană de la organe cu activitate jurisdicțională în fața cărora au avut loc dezbateri contradictorii, părțile având posibilitatea, cu acel prilej, de a invoca apărările de fond necesare.

În ceea ce privește dispozițiile art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 443 din 15 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 376 din 16 mai 2008, Curtea a statuat că măsura provizorie dispusă de președintele instanței nu îl prejudiciază pe creditor în valorificarea pretențiilor sale, acesta beneficiind de toate drepturile și garanțiile procedurale, fiind apărat prin instituirea unei cauțiuni de 10% din valoarea obiectului cererii sau de 500 lei pentru cererile neevaluabile în bani, cauțiune menită să acopere eventualele daune cauzate acestuia prin suspendarea provizorie a executării silite.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399—404 și, în special, cele ale art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Alexandrina Popiți, în Dosarul nr. 13.524/303/2010 al Judecătoriei Sectorului 6 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.077

din 14 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 și 4 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 și 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Civilă de Avocați „Buciu și Asociații” din București în Dosarul nr. 17.817/318/2010 al Judecătoriei Târgu Jiu.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 17.817/318/2010, **Judecătoria Târgu Jiu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 403 alin. 1 și 4 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Societatea Civilă de Avocați „Buciu și Asociații” din București într-un dosar având ca obiect soluționarea cererii de suspendare provizorie a unei executării silite.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, având un caracter discriminatoriu față de creditor, prin posibilitatea oferită debitorului de a introduce un astfel de capăt de cerere în cadrul contestației la executare și în condițiile art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, fără să se verifice înainte dacă s-a depus cauțiunea în cadrul dosarului privind contestația la executare.

De asemenea, prevederile art. 403 alin. 4 sunt neconstituționale, întrucât oferă posibilitatea debitorului de a obține o încheiere care este irevocabilă și care nu permite creditorului să apeleze la o instanță de control judiciar. Dispozițiile legale respective sunt discriminatorii, pentru că, deși oferă debitorului posibilitatea de a solicita suspendarea provizorie a executării silite, îi mai oferă și posibilitatea de a solicita, separat, suspendarea executării în temeiul dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Pe de altă parte, sunt încălcate dispozițiile constituționale privind accesul liber la justiție, din moment ce creditorul nu se mai poate adresa justiției prin intermediul unei căi de atac. De asemenea, prin faptul că se permite instanțelor să procedeze la pronunțarea încheierii fără citarea părților, creditorul rămâne fără posibilitatea de a formula apărări.

Judecătoria Târgu Jiu, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 403 alin. 1 și 4 din Codul de procedură civilă: *„Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune în cuantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel.[...]*

În cazuri urgente, dacă s-a plătit cauțiunea, președintele instanței poate dispune, prin încheiere și fără citarea părților, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare de către instanță. Încheierea nu este supusă niciunei căi de atac. Cauțiunea care trebuie depusă este în cuantum de 10% din valoarea obiectului cererii sau de 500 lei pentru cererile neevaluabile în bani. Cauțiunea depusă este deductibilă din cauțiunea stabilită de instanță, dacă este cazul.”

Autorul excepției consideră că textele de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, Curtea constată că acestea nu au legătură cu soluționarea cauzei, întrucât dosarul vizează o cerere de suspendare provizorie a executării silite. Or potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale *„Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia.”* În aceste condiții, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă ca fiind inadmisibilă.

II. Cu privire la dispozițiile art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă — raportate la prevederile art. 16, ale art. 21 și ale art. 24 din Constituție, prin Decizia nr. 541 din 7 iunie 2007,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 15 august 2007, Curtea a statuat că art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă nu conține măsuri discriminatorii care ar contraveni principiului egalității în fața legii, întrucât măsura instituită prin acesta se ia în considerare a naturii urgente a cauzelor, iar nu a persoanelor care o solicită, acestea beneficiind de un tratament egal în fața legii.

De asemenea, Curtea a mai reținut că dispozițiile de lege criticate prevăd posibilitatea ca președintele instanței să dispună, pe calea ordonanței președințiale, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare, care se judecă potrivit regulilor de procedură din dreptul comun. Așadar, suspendarea provizorie se dispune ca o măsură vremelnică, în scopul păstrării unui drept care s-ar păgubi prin întârziere ori al prevenirii unei pagube iminente care nu s-ar putea repara.

Împrejurarea că împotriva încheierii instanței prin care s-a dispus o asemenea suspendare provizorie nu se poate promova nicio cale de atac nu este de natură să înfrângă dispozițiile constituționale referitoare la accesul liber la justiție, la folosirea căilor de atac și la înfăptuirea justiției, deoarece legiuitorul, în virtutea prerogativelor conferite de art. 126 alin. (2) din

Constituție, poate stabili reguli de procedură diferite, adecvate fiecărei situații juridice, iar, pe de altă parte, prevederile constituționale nu garantează folosirea tuturor căilor de atac.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 24 din Legea fundamentală, Curtea a reținut că aceste susțineri sunt neîntemeiate, având în vedere, pe de-o parte, urgența care impune suspendarea provizorie a executării silite — urgență care nu îngăduie întârzieri generate de exercitarea vreunei căi de atac împotriva încheierii instanței, iar, pe de altă parte, faptul că măsura provizorie dispusă de președintele instanței nu îl prejudiciază pe creditor în valorificarea pretențiilor sale, acesta beneficiind de toate drepturile și garanțiile procedurale, fiind apărat prin instituirea unei cauțiuni de 10% din valoarea obiectului cererii sau de 500 lei pentru cererile neevaluabile în bani, cauțiune menită să acopere eventualele daune cauzate acestuia prin suspendarea provizorie a executării silite.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Civilă de Avocați „Buciu și Asociații” din București, în Dosarul nr. 17.817/318/2010 al Judecătoriai Târgu Jiu.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.152

din 13 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 841 și art. 847 din Codul civil

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Maria Bratu	— magistrat-asistent

de Nicolae Mircea Alexandru Oprea în Dosarul nr. 8.616/306/2010 al Judecătoriai Sibiu, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.779D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 841 și 847 din Codul civil, excepție ridicată

Prin Încheierea din 24 noiembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 8.616/306/2010, **Judecătoria Sibiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 841 și 847 din Codul civil**, excepție ridicată de Nicolae Mircea Alexandru Oprea într-un proces civil de succesiune.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că reducățiunea unei liberalități în favoarea unor moștenitori rezervatari încalcă principiul garantării dreptului de proprietate, precum și dreptul la moștenire, „deoarece testatorul dorește în mod expres ca întreaga sa avere să rămână integră, așa cum el a deținut-o, și utilizabilă în forma în care a fost testată.”

Judecătoria Sibiu — Secția civilă apreciază excepția ca neîntemeiată, sens în care arată că prevederile de lege criticate nu contravin principiului garantării dreptului de proprietate ale cărui conținut și limite sunt stabilite de lege.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate nu sunt contrare principiului garantării și ocrotirii în mod egal a dreptului de proprietate. În acest sens, arată că limitarea dreptului de a dispune prin liberalități sau prin testament reprezintă o măsură de protecție a moștenitorilor rezervatari, ale căror drepturi, decurgând din lege, trebuie în egală măsură ocrotite.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 841 și 847 din Codul civil, care au următoarea redactare:

— Art. 841: „*Liberalitățile, fie făcute prin acte între vii, fie făcute prin testament, nu pot trece peste jumătatea bunurilor dispunătorului, dacă la moarte-i lasă un copil legitim; peste o a treia parte, dacă lasă doi copii; peste a patra parte, dacă lasă trei sau mai mulți.*”;

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 841 și art. 847 din Codul civil, excepție ridicată de Nicolae Mircea Alexandru Oprea în Dosarul nr. 8.616/306/2010 al Judecătoriei Sibiu.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

— Art. 847: „*Liberalitățile prin act sau între vii sau prin testament, când vor trece peste partea disponibilă, vor fi reduse la această parte.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin art. 44 alin. (2) privind garantarea și ocrotirea în mod egal de lege a proprietății private și art. 46 privind dreptul la moștenire din Constituție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Textele de lege criticate, cuprinse în cartea a III-a — titlul II — cap. IV *Despre partea disponibilă a bunurilor și despre reducățiune* din Codul civil, reglementează rezerva succesorală, precum și reducățiunea liberalităților în cazul depășirii cotității disponibile.

Potrivit legii, orice persoană fizică poate dispune liber de bunurile care alcătuiesc patrimoniul său, dar dreptul de dispoziție poate fi exercitat numai în limitele stabilite de lege. Astfel de limitări sunt prevăzute de textele de lege criticate în favoarea unor rude apropiate, descendenți și părinți, sau în favoarea soțului supraviețuitor, care au calitatea de moștenitori rezervatari, rezerva succesorală constituind parte a patrimoniului celui care lasă moștenirea, la care moștenitorii au dreptul, în virtutea legii, chiar dacă defunctul a făcut liberalități în timpul vieții sau pentru cauză de moarte.

Codul civil nu determină în mod direct noțiunea de rezervă succesorală, însă din textul art. 841, precum și al art. 2 din Legea nr. 319/1944 privind dreptul de moștenire al soțului supraviețuitor, se poate deduce cu privire la elementele necesare pentru stabilirea acelei părți din patrimoniul defunctului, care, prin efectul legii, este rezervat anumitor moștenitori legali și, totodată, acelei părți de care defunctul poate dispune liber sub forma de liberalități sau exheredări. Așadar, rezerva succesorală, ca parte a moștenirii, îi apără pe moștenitorii rezervatari împotriva actelor liberale excesive ale defunctului, dreptul la rezervă fiind un drept propriu născut în persoana moștenitorilor rezervatari la data deschiderii moștenirii. Dacă în urma determinării valorii concrete a rezervei succesorale se constată că liberalitățile făcute de defunct, donații sau legate, depășesc cotitatea disponibilă, aducând atingere rezervei succesorale, ele urmează să fie reduse în limitele cotității disponibile. În acest sens, prevederile art. 847 din Codul civil prevăd ca o sancțiune civilă reducerea acestor liberalități.

În consecință, textele de lege criticate nu conțin reglementări de natură a contraveni principiului constituțional al garantării dreptului la moștenire, dând expresie dispoziției constituționale a art. 46.

Pentru aceleași motive, prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (2) privind garantarea și ocrotirea în mod egal de lege a proprietății private, fiind în concordanță cu art. 44 alin. (1) teza a doua din Legea fundamentală, potrivit căruia conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege.

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.234

din 22 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1088 alin. 2 teza întâi din Codul civil

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1088 alin. 2 din Codul civil, excepție ridicată de Octavian Mohor în Dosarul nr. 2.271/122/2007 al Tribunalului Giurgiu — Secția civilă, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.329D/2010.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției de neconstituționalitate, personal și asistat de avocatul Silvia Viorica Dîrdîiac, cu delegație depusă la dosar. Lipsește partea Spitalul Orășenesc Bolintin Vale, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului autorului excepției, care solicită admiterea criticii de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată în fața instanței de judecată.

În acest sens arată că, în principal, neconstituționalitatea textului de lege este susținută din perspectiva interpretării și aplicării neunitare a reglementării criticate de către instanțele de judecată în teritoriu, ceea ce creează o inechitate între justițiabili și conduce la o îmbogățire fără justă cauză a creditorului. Totodată, consideră că Parlamentul are îndatorirea de a legifera instituirea unor mecanisme care să asigure în mod real egalitatea cetățenilor în fața legii și respectarea accesului liber la justiție. Depune concluzii scrise la dosar.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, deoarece prevederile de lege criticate nu contravin art. 16 și 21 din Constituție. Față de susținerile avocatului autorului excepției de neconstituționalitate, arată că, în cazul în care se constată o practică neunitară în fața instanțelor de judecată, poate fi sesizat procurorul general al României, în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.271/122/2007, **Tribunalul Giurgiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1088 alin. 2 din Codul civil**, excepție ridicată de Octavian Mohor într-o cauză având ca obiect o acțiune în răspundere patrimonială.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că reglementarea criticată îngreudește accesul liber la justiție, deoarece „creditorul nu este ținut a justifica vreo

pagubă”, aducând atingere, totodată, și principiului constituțional al egalității în drepturi a cetățenilor.

Tribunalul Giurgiu — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că textul de lege criticat „reglementează dobânda legală datorată de către debitor creditorului, legea pornind de la premisa că lipsa de folosință a unei sume de bani creează creditorului un prejudiciu, constând în cuantumul dobânzii legale datorate pe perioada întârzierii la executare.”

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional și nu contravine normelor constituționale invocate în susținerea excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie prevederile art. 1088 alin. 2 din Codul civil. Din examinarea considerentelor încheierii de sesizare și a notelor scrise ale autorului excepției, Curtea constată că, în realitate, acesta critică numai prevederile art. 1088 alin. 2 teza întâi din Codul civil, potrivit cărora „*Aceste daune-interese se cuvin fără ca creditorul să fie ținut a justifica despre vreo pagubă.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, acest text de lege contravine dispozițiilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi și ale art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorul excepției are în vedere, pe de o parte, o omisiune a textului de lege criticat, întrucât „creditorului i se cuvin daune-interese fără ca acesta să fie obligat a justifica vreo pagubă”, autorul apreciind că „este necesar a se reține existența unei pagube pentru a fi executat debitorul”. În acest context, Curtea constată că normele legale criticate au fost edictate în lumina dispozițiilor constituționale ale art. 61 alin. (1), care statuează rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării, iar omisiunea de reglementare ori caracterul incomplet al acesteia nu poate fi complinită/complinit pe calea controlului de constituționalitate, întrucât în atribuțiile Curții Constituționale nu intră completarea textelor de lege criticate.

Totodată, din analiza motivelor invocate de autorul excepției de neconstituționalitate rezultă nemulțumirea acestuia față de interpretarea și aplicarea „arbitrară” a textului de lege criticat de către instanțele de judecată, ceea ce creează o situație discriminatorie între justițiabili. Or, Curtea constată că aceste susțineri nu pot fi reținute, iar excepția urmează să fie respinsă

ca fiind inadmisibilă, deoarece, potrivit prevederilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată [...]*”, competența de a se pronunța asupra acestor aspecte revenind în exclusivitate instanțelor judecătorești.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1088 alin. 2 teza întâi din Codul civil, excepție ridicată de Octavian Mohor în Dosarul nr. 2.271/122/2007 al Tribunalului Giurgiu — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN

**pentru aprobarea Metodologiei-cadru privind mobilitatea personalului didactic
din învățământul preuniversitar în anul școlar 2012—2013**

În baza prevederilor art. 18, 19, 61, 62, 63, 68, 89, 90, 93, 94, 95, 97, 99, 100, art. 149 alin. (3), art. 234, 247, art. 248 alin. (3)—(6), art. 252, 253, 254, 255, 262, 268, 279, 280, 281 și 282 din Legea educației naționale nr. 1/2011,

în temeiul hotărârii Guvernului nr. 536/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia-cadru privind mobilitatea personalului didactic din învățământul preuniversitar în anul școlar 2012—2013 prevăzută în anexa*) care face parte integrantă la prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală management, resurse umane și rețea școlară din cadrul Ministerului Educației, Cercetării,

Tineretului și Sportului, inspectoratele școlare și unitățile de învățământ preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,

Daniel Petru Funeriu

București, 7 octombrie 2011.

Nr. 5.560.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

REPUBLICĂRI

REGULAMENT

de organizare și funcționare a instituției Avocatul Poporului*)

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Instituția Avocatul Poporului, denumită în continuare *instituție*, se organizează și funcționează potrivit prevederilor art. 58—60 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale prezentului regulament.

Art. 2. — Regulamentul de organizare și funcționare a instituției Avocatul Poporului, denumit în continuare *regulament*, stabilește structura organizatorică, atribuțiile compartimentelor de specialitate, procedura de primire și de soluționare a petițiilor, statutul personalului, precum și răspunderea disciplinară a acestuia.

Art. 3. — Prevederile regulamentului sunt în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 35/1997, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și se completează cu reglementările legale aplicabile personalului de specialitate și personalului angajat cu contract individual de muncă.

CAPITOLUL II

Conducerea instituției

SECȚIUNEA 1

Avocatul Poporului

Art. 4. — (1) Avocatul Poporului conduce instituția, exercitându-și autoritatea și competența prevăzute de lege, având și următoarele atribuții:

- a) prezintă celor două Camere ale Parlamentului rapoarte, anual sau la cererea acestora;
- b) semnează rapoartele, punctele de vedere, obiecțiile și excepțiile de neconstituționalitate, recomandările, precum și orice alte acte necesare bunei desfășurări a activității instituției;
- c) aprobă statul de funcții și fișa postului pentru personalul din instituție;
- d) aprobă organizarea concursurilor pentru ocuparea posturilor din cadrul instituției;
- e) numește, promovează, eliberează din funcție personalul, potrivit dispozițiilor legale;
- f) aprobă trecerea personalului dintr-un departament în altul;
- g) aprobă deplasările personalului în străinătate;
- h) aprobă, îndrumă și coordonează programul de pregătire și formare profesională a personalului de specialitate;
- i) împuternicește personalul de specialitate cu îndeplinirea unora dintre atribuțiile sale, potrivit legii;
- j) aprobă planificarea și efectuarea concediilor anuale de odihnă;

k) aprobă compensarea orelor prestate peste programul normal de lucru;

- l) stabilește și aprobă programul de audiențe și dispecerat;
- m) exercită orice alte atribuții care îi revin potrivit legii.

(2) Avocatul Poporului poate delega exercitarea acestor atribuții adjuncților săi sau unor persoane cu funcții de conducere din cadrul instituției.

Art. 5. — În exercitarea atribuțiilor legate de activitatea internă a instituției, Avocatul Poporului emite ordine, instrucțiuni, norme metodologice și regulamente.

SECȚIUNEA a 2-a

Adjuncții Avocatului Poporului

Art. 6. — Adjuncții Avocatului Poporului îndeplinesc următoarele atribuții:

- a) coordonează activitatea din domeniul lor de activitate;
- b) informează Avocatul Poporului cu privire la activitatea domeniului de activitate;
- c) repartizează petițiile în cadrul domeniilor de activitate;
- d) avizează rapoartele, punctele de vedere privind excepțiile de neconstituționalitate, recomandările, precum și orice alte acte supuse aprobării Avocatului Poporului;
- e) îndeplinesc, în ordinea stabilită de Avocatul Poporului, atribuțiile acestuia în caz de imposibilitate temporară a exercitării funcției;
- f) îndeplinesc orice alte atribuții stabilite de Avocatul Poporului.

Art. 7. — Condițiile pentru numirea în funcția de adjunct al Avocatului Poporului sunt următoarele:

- a) absolvent, cu diplomă de licență, al unei facultăți de științe juridice, științe administrative, științe politice sau științe economice;
- b) vechime de cel puțin 10 ani în specialitatea studiilor absolvite (judecător, procuror, avocat, notar, consilier juridic, economist, polițist sau alte funcții asimilate);
- c) cunoașterea unei limbi străine de largă circulație, atestată prin documente oficiale;
- d) capacitate deplină de exercițiu și o bună reputație morală;
- e) stare de sănătate corespunzătoare funcției pentru care candidează;
- f) fără antecedente penale;
- g) fără apartenență politică.

SECȚIUNEA a 3-a

Directorul coordonator

Art. 8. — (1) Directorul coordonator este numit prin concurs sau examen, pe criteriile de profesionalism, prin ordin al

*) Republicat în temeiul art. II din Hotărârea Birourilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului nr. 1/2011 privind modificarea și completarea Regulamentului de organizare și funcționare a instituției Avocatul Poporului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 692 din 29 septembrie 2011, dându-se textelor o nouă numerotare.

Regulamentul de organizare și funcționare a instituției Avocatul Poporului a fost aprobat prin Hotărârea Biroului permanent al Senatului nr. 5/2002, a fost republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 922 din 11 octombrie 2004 și a mai fost completat prin Hotărârea Birourilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului nr. 6/2007 privind completarea Regulamentului de organizare și funcționare a instituției Avocatul Poporului, republicat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 445 din 29 iunie 2007.

Avocatului Poporului și se subordonează conducerii instituției Avocatul Poporului.

(2) Principalele atribuții și responsabilități ale directorului coordonator sunt următoarele:

a) îndrumă și răspunde de activitatea Biroului financiar și Biroului administrativ și asigură comunicarea dintre Avocatul Poporului și conducătorii acestora;

b) urmărește și controlează elaborarea raportărilor statistice periodice ale instituției Avocatul Poporului din domeniul economic-administrativ, prevăzute de reglementările în vigoare;

c) organizează gestionarea patrimoniului instituției și ia măsuri pentru asigurarea integrității acestuia;

d) organizează activitatea de întreținere, de dotare și stabilește măsuri pentru paza și folosirea sediului instituției și a bunurilor sale, prin structurile de resort;

e) urmărește modul de executare a contractelor pentru asigurarea utilităților (apă, căldură, energie electrică, telefon etc.);

f) dispune măsuri pentru efectuarea inventarierii anuale a tuturor bunurilor din patrimoniul instituției și prezintă conducerii instituției un raport asupra acestui inventar;

g) răspunde de respectarea dispozițiilor legale privind utilizarea fondurilor cuprinse în bugetul de venituri și cheltuieli al instituției și de întocmirea proiectului bugetului anual al instituției;

h) răspunde de organizarea și de realizarea sistemului informatic general al instituției;

i) dispune măsurile care trebuie luate cu privire la circulația și la transferul bunurilor;

j) organizează activitatea de prevenire și de stingere a incendiilor, precum și activitatea de protecție a muncii;

k) aprobă valoarea de inventar a cărților primite gratuit;

l) îndeplinește și alte atribuții prevăzute de lege sau încredințate de Avocatul Poporului.

CAPITOLUL III

Structura organizatorică

Art. 9. — (1) Structura organizatorică a instituției este prevăzută în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul regulament.

(2) Biroul contencios constituțional, juridic, resurse umane, protocol este în directa subordonare a Avocatului Poporului.

(3) În cadrul structurii organizatorice, prin ordin al Avocatului Poporului, se pot organiza direcții, servicii, birouri, alte categorii de compartimente sau comisii cu activitate temporară, stabilindu-se numărul posturilor de conducere, atribuțiile, precum și personalul necesar pentru fiecare compartiment, în raport cu competența instituției, stabilită de lege.

(4) În vederea realizării atribuțiilor ce îi revin potrivit legii, Avocatul Poporului organizează birouri teritoriale.

(5) În cadrul fiecărui birou teritorial își desfășoară activitatea 2 experți, cu excepția Biroului Teritorial Alba Iulia, birou-pilot, care are 3 angajați.

Art. 10. — (1) În cadrul instituției funcționează Consiliul consultativ, în componența căruia intră Avocatul Poporului, adjunctii acestuia, precum și alte persoane desemnate prin ordin de Avocatul Poporului.

(2) Consiliul consultativ se convoacă de către Avocatul Poporului.

Art. 11. — Activitatea de audit public intern este organizată și se desfășoară în directa subordonare a conducerii instituției, potrivit legii.

Art. 12. — Angajații din cadrul Biroului contencios constituțional, juridic, resurse umane, protocol, aflat în directa

subordonare a Avocatului Poporului, îndeplinesc următoarele atribuții:

a) examinează și propun soluții în problemele care privesc organizarea și funcționarea instituției;

b) întocmesc sau participă la întocmirea unor note, studii, evaluări, lucrări de sinteză legate de specificul activității instituției și furnizează datele de sinteză privind activitatea legislativă;

c) avizează ordinele, instrucțiunile, regulamentele, contractele și orice alte acte emise de Avocatul Poporului, adjunctii acestuia și directorul coordonator în exercitarea atribuțiilor legate de activitatea instituției;

d) participă la activitatea de pregătire a rapoartelor anuale și speciale, inclusiv prin centralizarea periodică a petițiilor și dosarelor aflate în lucru;

e) informează Avocatul Poporului cu privire la aspectele sociale care pot constitui obiectul autosesizărilor, colaborând, după caz, cu domeniile de activitate;

f) participă la activitatea de redactare a corespondenței Avocatului Poporului;

g) sesizează cu operativitate și participă la redactarea răspunsurilor la întrebările și problemele ridicate de/și în mass-media cu privire la activitatea instituției;

h) reprezintă Avocatul Poporului în fața instanțelor judecătorești și a altor organe jurisdicționale;

i) asigură, cu aprobarea ordonatorului de credite, achiziționarea la fondul de documentare științifică a culegerilor de acte normative și orice alte lucrări necesare desfășurării activității instituției, urmărind modul de gestionare, prelucrare și evidență în cadrul bibliotecii (punctului de documentare);

j) îndeplinesc orice alte atribuții stabilite de lege și de Avocatul Poporului.

Art. 13. — În stabilirea structurii organizatorice se vor avea în vedere domeniile de activitate, astfel cum sunt stabilite prin lege:

a) drepturile omului, egalitate de șanse între bărbați și femei, culte religioase și minorități naționale;

b) drepturile copilului, ale familiei, tinerilor, pensionarilor, persoanelor cu handicap;

c) armată, justiție, poliție, penitenciare;

d) proprietate, muncă, protecție socială, impozite și taxe.

CAPITOLUL IV

Funcționarea instituției

SECȚIUNEA 1

Registrele instituției

Art. 14. — (1) Registrele instituției sunt următoarele:

a) registrul general de intrare-ieșire a corespondenței în care se înregistrează, în ordine, toate documentele care intră și ies din instituție, primind număr și dată de înregistrare;

b) registrele de dosare în care se înregistrează toate lucrările în legătură cu soluționarea petițiilor;

c) registrul de audiențe;

d) registrul de acte emise de Avocatul Poporului în exercitarea atribuțiilor legate de activitatea internă a instituției, în care acestea se înregistrează și li se dă număr, în ordine cronologică;

e) registrul special de corespondență secretă și confidențială, în care se înregistrează documentele având acest caracter;

f) opisul alfabetic;

g) registrul de arhivă;

h) registrul sesizărilor din oficiu;

i) registrul anchetelor.

(2) Evidențele din opisul alfabetic vor fi realizate și în format electronic.

(3) La sfârșitul fiecărui an, după ultima operațiune din fiecare registru se va întocmi un proces-verbal de închidere, care va fi contrasemnat de directorul coordonator.

Art. 15. — În scopul desfășurării eficiente a activității instituției, Avocatul Poporului poate aproba și întocmirea altor registre în afara celor prevăzute la art. 14, în conformitate cu atribuțiile ce îi revin, potrivit legislației în vigoare.

SECȚIUNEA a 2-a

Procedura de primire și de soluționare a petițiilor Procedura în cazul sesizării din oficiu

Art. 16. — (1) Petițiile adresate instituției Avocatul Poporului trebuie formulate în scris, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege, și pot fi transmise prin poștă, inclusiv cea electronică, fax ori pot fi depuse personal sau prin mandat.

(2) În cazul petițiilor transmise instituției prin poșta electronică (e-mail) care nu conțin datele de identificare ale petiționarului, acestea vor fi solicitate tot prin intermediul poștei electronice. În cazul în care datele de identificare solicitate nu sunt comunicate, petiția va fi considerată anonimă.

(3) În cazul în care petiția se depune prin mandat se vor solicita datele de identificare ale acestuia.

(4) Pentru motive temeinice, la solicitarea petiționarului, acestuia i se poate încuviința să își prezinte oral sau prin serviciul dispecerat petiția, care va fi consemnată de către persoanele care asigură serviciul de audiențe și dispecerat, pe formularele-tip, ale căror modele sunt prezentate în anexele nr. 2 și 3.

Art. 17. — (1) Persoanele lezate în drepturile sau libertățile lor cetățenești de către autoritățile administrației publice pot sesiza instituția Avocatul Poporului în cadrul programului de audiențe. Audiențele se acordă de personalul de specialitate, în baza programării avizate de adjuncții Avocatului Poporului și aprobate de Avocatul Poporului. Birourile teritoriale ale instituției Avocatul Poporului au același program de audiențe ca și sediul central al instituției.

(2) Dacă aspectele sesizate se referă la acte ale autorităților administrației publice sau ale regiilor autonome și condițiile prevăzute de Legea nr. 35/1997, republicată, cu modificările și completările ulterioare, petiționarul poate sesiza instituția, prin completarea unui formular-tip de cerere, care primește număr și dată de înregistrare. În cazul în care petiția se depune prin mandat, se vor solicita datele de identificare ale acestuia. Pentru motive temeinice, la solicitarea petiționarului, formularul-tip de cerere va fi completat de expertul/consilierul de serviciu care acordă audiența.

(3) Petiționarii care solicită audiență la un adjunct al Avocatului Poporului vor depune o cerere referitoare la problemele reclamate, urmând a li se comunica data la care adjunctul Avocatului Poporului le poate acorda audiență. După acordarea audienței de către personalul de specialitate, persoanele nemulțumite pot solicita motivat acordarea de audiențe la adjunctul Avocatului Poporului specializat în problema sesizată.

(4) Dacă, după parcurgerea procedurii menționate mai sus, petiționarii solicită audiență la Avocatul Poporului, aceștia vor fi îndrumați să formuleze în scris o cerere motivată, urmând ca Avocatul Poporului să decidă asupra temeiniciei cererii și acordării audienței.

Art. 18. — (1) Petițiile, având atașate și plicurile, se depun la registratură unde, în aceeași zi, sunt trecute în registrul general de intrare-ieșire a corespondenței și primesc număr și dată de

înregistrare, după care se predau adjuncților Avocatului Poporului.

(2) Adjuncții Avocatului Poporului repartizează petițiile în funcție de domeniul de activitate, pe bază de condică.

(3) În situația în care obiectul unei petiții este de competența a două sau mai multe domenii de activitate, adjuncții Avocatului Poporului vor desemna domeniul responsabil cu soluționarea petiției, menținându-se totodată obligația celorlalte domenii de a colabora.

(4) Predarea și primirea petițiilor se fac sub semnătură, prin condică.

Art. 19. — (1) Persoana căreia i-a fost repartizată petiția, denumită în continuare *titularul lucrării*, analizează obiectul acesteia, verifică dacă petiționarul a mai adresat instituției Avocatul Poporului sesizări având același obiect și propune prin fișa petiției etapele rezolvării și proiectul de răspuns pe care îl supune spre analiză și avizare adjunctului Avocatului Poporului care coordonează domeniul de activitate din care face parte.

(2) În situația în care petiția nu intră în obiectul de activitate al instituției Avocatul Poporului, proiectul de răspuns se aprobă și se semnează de către adjunctul Avocatului Poporului care coordonează domeniul de activitate.

(3) Dacă petiția intră în obiectul de activitate al instituției, titularul lucrării verifică dacă sunt îndeplinite cerințele prevăzute de lege și, dacă este cazul, solicită, cu aprobarea adjunctului Avocatului Poporului, informații suplimentare, telefonic sau în scris, de la petiționar ori de la autoritate. Atunci când este necesar se poate solicita prezența petiționarului. În acest caz se va deschide un dosar care va purta numărul de înregistrare al petiției, acordat conform art. 18.

Art. 20. — În situația în care în urma cercetărilor preliminare rezultă necesitatea efectuării unei anchete, titularul lucrării face propunerea de anchetă, motivată în fapt și în drept, și o supune spre avizare adjunctului Avocatului Poporului care coordonează domeniul de activitate din care face parte. Avocatul Poporului aprobă efectuarea anchetei și împuternicește persoanele care o vor efectua.

Art. 21. — (1) Avocatul Poporului poate întrerupe efectuarea anchetei ori de câte ori constată că petiția a fost soluționată amiabil sau că au încetat temeiurile pentru care a fost dispusă.

(2) Încetarea procedurii se aduce la cunoștință petiționarului.

Art. 22. — (1) Potrivit aceleiași proceduri, în cazul în care în urma cercetărilor preliminare sau a anchetelor se constată că petiția persoanei lezate este întemeiată, instituția Avocatul Poporului va sesiza autoritatea administrației publice care a încălcat drepturile petiționarului, cerându-i în scris să reformeze sau să revoce actul administrativ și să repare prejudiciile produse, precum și să repună persoana lezată în situația anterioară.

(2) În cazul în care se constată încălcarea gravă a drepturilor petiționarului sau ilegalitatea actului administrativ, Avocatul Poporului emite o recomandare adresată autorității administrației publice, care a încălcat drepturile respective sau a emis actul ilegal.

Art. 23. — (1) În situația în care autoritatea administrației publice în cauză își însușește recomandarea, Avocatul Poporului sau persoana desemnată de acesta aprobă propunerea de închidere a dosarului.

(2) În caz contrar Avocatul Poporului va proceda la sesizarea autorităților ierarhic superioare.

(3) În ambele cazuri rezultatele finale se aduc la cunoștință petiționarului.

Art. 24. — (1) Petițiile anonime nu se înregistrează.

(2) În cazul în care o persoană adresează mai multe petiții, sesizând aceeași problemă, titularul lucrării propune adjunctului Avocatului Poporului conexarea acestora, petiționarul urmând să primească un singur răspuns, care să facă referire la toate petițiile primite.

(3) Dacă după trimiterea răspunsului se primește o nouă petiție cu același conținut și fără a se aduce noi dovezi, aceasta se clasează la numărul inițial, făcându-se mențiune despre faptul că s-a răspuns.

Art. 25. — (1) Avocatul Poporului poate aproba sesizarea din oficiu atunci când află, prin orice mijloace, că au fost încălcate drepturile sau libertățile persoanelor fizice.

(2) Sesizarea din oficiu se înregistrează în registrul general de intrare-ieșire a corespondenței și în registrul sesizărilor din oficiu.

(3) Procedura de soluționare este cea prevăzută în prezenta secțiune.

(4) Procedura desfășurată ca urmare a sesizării din oficiu încetează și la solicitarea persoanei lezate în drepturile și libertățile sale.

CAPITOLUL V

Statutul personalului instituției

Art. 26. — Personalul instituției Avocatul Poporului îi sunt aplicabile prevederile Statutului personalului din structurile de specialitate ale Parlamentului și cele din prezentul regulament.

Art. 27. — Condițiile pentru ocuparea funcțiilor de conducere, altele decât cele de adjunct al Avocatului Poporului, precum și a celor de execuție sunt stabilite de Avocatul Poporului.

Art. 28. — Evaluarea activității profesionale a personalului instituției se face în condițiile prevăzute de reglementările legale în vigoare aplicabile personalului din aparatul Parlamentului.

Art. 29. — Personalul cu funcții de conducere și de execuție beneficiază de drepturile prevăzute de lege pentru funcțiile similare din aparatul Parlamentului.

Art. 30. — Salarizarea personalului cu funcții de conducere și de execuție se face la nivelul prevăzut de lege pentru funcțiile similare din aparatul Parlamentului.

Art. 31. — (1) Personalul instituției are dreptul la un concediu de odihnă plătit, stabilit în raport cu vechimea în muncă prin regulamentul privind concediile de odihnă, aprobat de Avocatul Poporului.

(2) Personalul este îndreptățit să primească, potrivit legii, o compensare în bani, corespunzătoare numărului de zile de concediu de odihnă neefectuat, numai în cazul încetării contractului individual de muncă.

(3) Personalul instituției beneficiază, în condițiile legii, de concedii de studii, concedii suplimentare, concedii medicale, concedii fără plată, zile libere plătite și ore suplimentare.

Art. 32. — În exercitarea atribuțiilor sale personalul instituției trebuie să acționeze cu profesionalism, loialitate, corectitudine, promptitudine și să își perfecționeze permanent pregătirea profesională.

Art. 33. — În relația cu persoanele, personalul instituției are următoarele îndatoriri:

- a) să manifeste solitudine și politețe;
- b) să asigure în procesul de elaborare și de aplicare a deciziilor, precum și de soluționare a petițiilor egalitatea de tratament a acestora, fără privilegii și fără discriminări;
- c) să exercite atribuțiile conferite funcției numai în scopul prevăzut de lege;
- d) să nu fie influențat în conduita sa de interese personale sau de intervenții politice;

e) să asigure accesul persoanelor la documente, în conformitate cu dispozițiile legale;

f) să poarte ecuson.

CAPITOLUL VI

Răspunderea disciplinară

Art. 34. — (1) Încălcarea cu vinovăție a îndatoririlor de serviciu atrage răspunderea disciplinară a personalului instituției.

(2) Abaterea disciplinară este o faptă în legătură cu munca și care constă într-o acțiune sau o inacțiune săvârșită cu vinovăție de către salariat, prin care acesta a încălcat normele legale, prezentul regulament, contractul individual de muncă, ordinele și dispozițiile legale ale conducătorilor ierarhici.

(3) Sancțiunile disciplinare aplicabile în cazul săvârșirii abaterilor prevăzute la alin. (2) sunt cele stabilite de Codul muncii.

(4) Procedura de cercetare, de aplicare și contestare a sancțiunilor disciplinare este cea prevăzută de prezentul regulament și de Codul muncii. Cercetarea disciplinară prealabilă este efectuată de persoana împuternicită, prin ordin, de Avocatul Poporului.

Art. 35. — (1) Persoana împuternicită de Avocatul Poporului să efectueze cercetarea disciplinară prealabilă propune, printr-un raport motivat, sancțiunea disciplinară aplicabilă sau clasarea sesizării.

(2) Avocatul Poporului aplică sancțiunea disciplinară prin ordin. Această atribuție poate fi delegată unuia dintre adjuncții Avocatului Poporului.

(3) Salariatul nemulțumit de sancțiunea disciplinară aplicată poate contesta ordinul de sancționare la instanța competentă, potrivit dispozițiilor Codului muncii.

Art. 36. — (1) Sancțiunile disciplinare aplicate se radiază de drept în termen de un an de la aplicare, dacă salariatul sancționat nu a mai săvârșit o altă abatere disciplinară în această perioadă.

(2) Radierea sancțiunilor disciplinare nu duce la anularea efectelor patrimoniale ale acestora.

Art. 37. — Raporturile de muncă încetează în condițiile prevăzute de Codul muncii.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 38. — Avocatul Poporului întreține relații cu autorități similare din alte state și poate participa la activitatea unor organizații internaționale din domeniul său de activitate ori poate să devină membru al acestora.

Art. 39. — Normativele de cheltuieli pentru protocol, deplasări în străinătate, dotări cu autoturisme și consum lunar de carburanți se stabilesc prin ordin al Avocatului Poporului, potrivit legii.

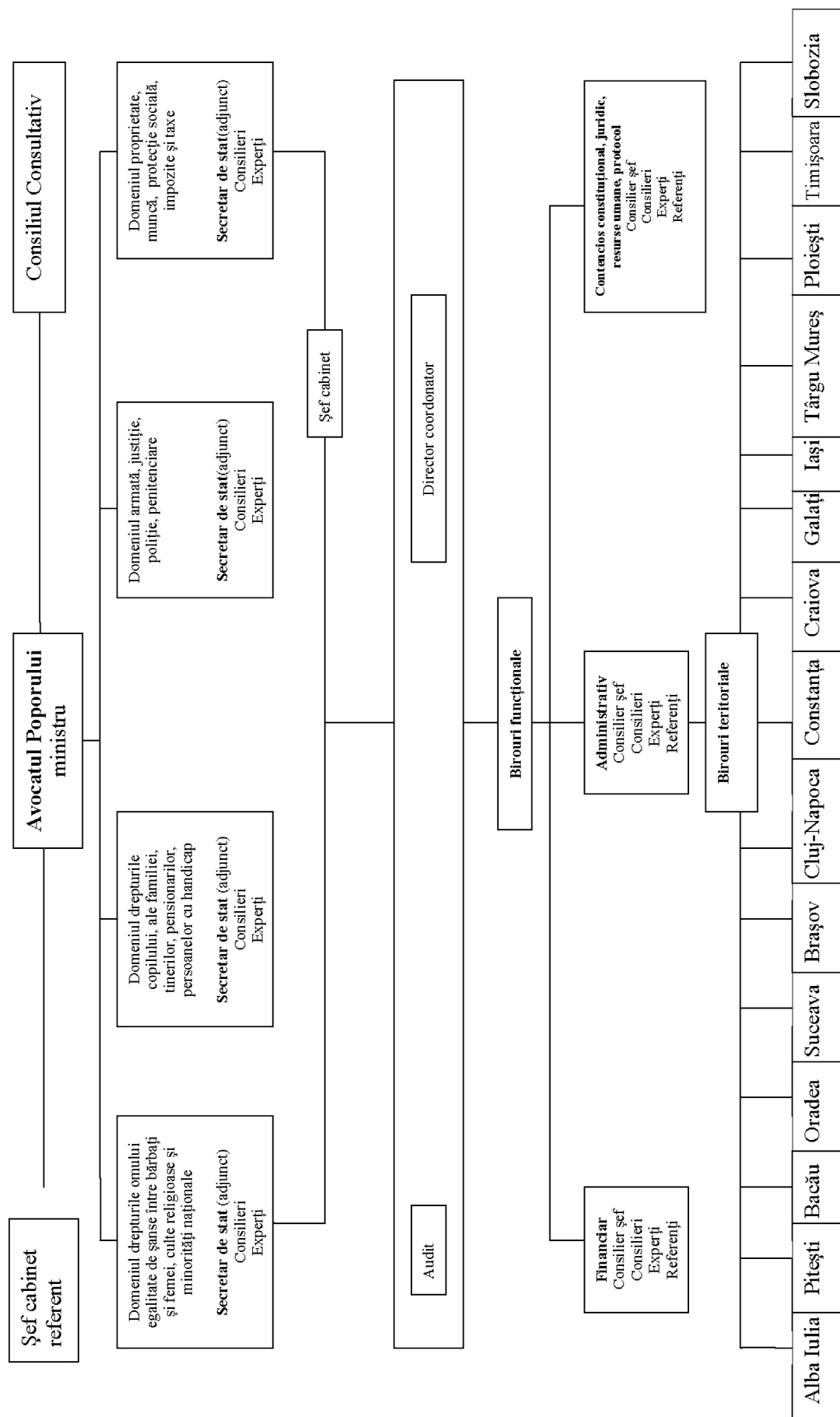
Art. 40. — Prezentul regulament intră în vigoare de la data publicării lui în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea sa de către birourile permanente ale Camerei Deputaților și Senatului.

Art. 41. — (1) La data intrării în vigoare a prezentului regulament se abrogă Regulamentul de organizare și funcționare a instituției Avocatul Poporului, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 19 august 1999.

(2) De la data intrării în vigoare a prezentului regulament dispozițiile acestuia se aplică întregului personal al instituției.

(3) Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul regulament.

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ A INSTITUȚIEI AVOCATUL POPORULUI

Notă: Total personal finanțat prin legea bugetului de stat – 99.

Birourile funcționale sunt conduse de un consilier șef.

Funcțiile care potrivit legilor primesc spor pentru complexitatea muncii sunt: auditul și controlul financiar-preventiv.

Directorul coordonator conduce biroul financiar și cel administrativ.

Birourile teritoriale vor avea doi angajați, cu excepția Biroului Teritorial Alba Iulia, birou pilot, care va avea trei angajați.

ROMÂNIA

Avocatul Poporului

1. Numele și prenumele (cu majuscule), domiciliat în (reședința ori altă adresă unde puteți fi găsit), str. nr., bl., sc., ap., telefon
2. Data la care ați luat cunoștință despre încălcarea drepturilor dumneavoastră
3. Prezentarea succintă a drepturilor și libertăților încălcate:
-
-
-
4. Autoritatea administrativă sau funcționarul public reclamat:
-
-
-
5. Descrierea succintă a faptelor invocate, prin care vi s-au încălcat drepturile:
-
-
-
- (puteți continua pe o altă pagină, pe care să o anexați la cerere)
6. Autoritățile publice care au fost sesizate anterior:
-
-
-
7. Răspunsul primit și motivele pentru care vă considerați în continuare nedreptățiți:
-
-
-
8. În dovedirea celor afirmate depun următoarele acte (în copie, nu în original):
-
-
-
9. Mențiunea obligatorie dacă cererea face obiectul unei cauze aflate pe rolul unei instanțe judecătorești sau dacă a format obiectul unei judecăți:
-
-
-
10. Doresc ca toate informațiile și rezultatele acestei cereri să rămână confidențiale:
- DA NU
11. Petiția este depusă
- personal
- prin mandatar

Data

Semnătura

AVOCATUL POPORULUI
Dispecerat

FIȘĂ

Numele și prenumele (cu majuscule), domiciliat în (reședința ori altă adresă unde poate fi găsit), str. nr., bl., sc., ap., telefon

Data la care persoana a luat cunoștință despre pretinsa încălcare a drepturilor sau a libertăților sale:

Drepturile și libertățile pretins încălcate:

Autoritatea administrativă sau funcționarul public care a încălcat dreptul ori libertatea reclamantului sau a altei persoane:

Descrierea succintă a faptelor invocate, prin care s-au încălcat drepturile ori libertățile invocate:

Autoritățile publice care au fost sesizate anterior:

Răspunsul primit și motivele pentru care petiționarul se consideră nedreptățit:

În dovedirea celor afirmate au fost invocate următoarele acte:

Cazul respectiv face sau a făcut obiectul unei cauze aflate pe rolul unei instanțe judecătorești sau al unei anchete penale:

Soluția recomandată:

A consemnat:

.....
(numele și prenumele)
(expert)

Data

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 527195